

Все по-чести стават случаите, когато поради промените в икономическите условия страните по търговски сделки срещат трудности да изпълнят поетите от тях задължения. За страните, чиито задължения продължават да са изпълними (не се станали обективно невъзможни, както е при непреодолима сила) е налице правната възможност да предявят иск за прекратяване или изменение на договора на основание стопанска непоносимост.

Стопанската непоносимост като правен институт е уредена в чл. 307 от Търговския закон. Не всяко изменение в икономическите условия обаче води до стопанска непоносимост, а единствено изменението от обективен характер, което страните не биха могли да предвидят, както и изменението, което води до противоречие на изпълнението по договора със справедливостта и добросъвестността. Изпълнението би било несправедливо, когато обективно би била нарушена еквивалентността на насрещните престации на страните, т. е. когато изпълнението би било разорително или прекомерно обременително за едната от страните. Изпълнението би било недобросъвестно, когато би противоречало на общоприетите критерии за честност и почтеност, и би застрашило икономическото съществуване на едната от страните по договора.

Позоваването на стопанска непоносимост става по съдебен ред чрез предявяване на иск за изменение или прекратяване на съществуващия договор или на отделни негови клаузи, а правната промяна в отношенията настъпва от момента на влизане в сила на съдебното решение и не засяга правата и задълженията, възникнали за страните преди това. В хода на производството по делото ищецът, поискал прекратяване или изменение на договора, следва да докаже всички условия за позоваване на стопанската непоносимост – обективно, непредвидимо изменение на икономическите условия, което прави изпълнението на договора несправедливо и в противоречие с добросъвестността.